

народом. Тільки за таких умов забезпечується свобода особи. В демократичній, правовій державі взаємовідносини органів влади і громадян щодо свободи особи будуються як паритетні й справедливі. Народ однаково зацікавлений і в свободі окремої особи, і в нормальному функціонуванні органів держави, що забезпечують права і свободи людей.

З політичного погляду, відносинами соціальної справедливості, за яких можлива свобода особи, можуть бути відносини, в яких свобода прямо залежить від сутності влади, справжнє народовладдя – від справжньої свободи особи: без одного немає іншого [8, с. 167, 183].

Права і свободи, встановлені демократичною державною владою, здійснюються в інтересах усіх громадян і кожної людини зокрема. В установленні прав і свобод державною владою, в їх реалізації громадянами спостерігається фактична єдність загального і окремого, результатом чого є вдосконалення державної влади, що відповідає інтересам людей. У такий спосіб можемо констатувати, що проблема співвідношення, відповідного балансу громадянського суспільства і держави значно актуалізована не тільки у зв'язку з останніми політичними подіями в Україні, а й логікою історичного, політичного, правового прогресу в ім'я людини.

Список використаних джерел

1. Грудцына Л. Ю. Государство и гражданское общество: [монография] / Л. Ю. Грудцына / [под ред. С. М. Петрова]. – М.: ЮРКОМПАНИ, 2010. – 464 с.
2. Гусейнов А. А. Гимн гражданскому обществу и его морали (о книге В. И. Бакштановского и Ю. В. Согинова «Гражданское общество: новая этика») / А. А. Гусейнов / Ведомости. – Вып. 25: Общепрофессиональная этика. – Тюмень, 2004 [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.guseinov.ru/publ/gimn.html>.
3. Дарендорф Р. Мораль, институты и гражданское общество / Р. Дарендорф // Речь на церемонии вручения международной прем сенатора Дж. Аньелли. – Турения, 30 марта 1992. – С. 4–10.
4. Івченко О. Національні й загальнолюдські засади розвитку гуманістичної моралі громадянського суспільства / О. Івченко // Гілея: науковий вісник. збірник наукових праць / [гол. ред. В. М. Вашкевич]. – К.: ВІР УАН, 2011. – Випуск 43. – С. 551–560.
5. Котюк В. О. Загальна теорія держави і права: [навч. посіб.] / В. О. Котюк. – К.: «Атіка», 2005. – 592 с.
6. Кресіна І. О. Політика, право і влада в контексті трансформаційних процесів в Україні: [монографія] / Кресіна І. О., Матвієнко А. С., Оніщенко Н. М., Перегуда Є. В., Скрипник О. В., Балан С. В., Стойко О. М. – К.: Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, 2006. – 304 с.
7. Кульчицький В. С. Історія держави і права України: [підручник] / В. С. Кульчицький, Б. Й. Тищик. – К.: Видавничий Дім «Ін Юре», 2007. – 624 с.
8. Петражицкий Л. И. Теория права и государства. – СПб.: «Лань», 2000. – 608 с.
9. Проблеми реалізації прав і свобод людини та громадянина в Україні: [монографія] / [кол. авторів]; [за заг. ред. Н. М. Оніщенко, О. В. Зайчука]. – К.: Юридична думка, 2007. – 424 с.
10. Рогожа М. М. К вопросу о природе морали в философии Дэвида Юма / М. М. Рогожа // Этическая мысль. – Вып. 12. – 2012 [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://iph.ras.ru/uplfile/root/biblio/em/em12/3.pdf>.
11. Сабанадзе Ю. В. Группы интересов у переходных суспільствах: [монографія] / Ю. В. Сабанадзе. – К.: Логос, 2009. – 208 с.
12. Соловьев В. С. Сочинения в 15-ти т. / В. С. Соловьев / [отв. ред. А. А. Носов; сост. Н. В. Котрелев, А. А. Носов]. – Т. 1: 1873–1876. – М.: Наука, 2000. – 391 с.
13. Уильям Скотт – Эллиот. История Лемурии и Атлантиды. – М.: София, 2006. – 192 с.

Документи канули в Лету, ТСК потребує оновлення

Народний депутат України Геннадій Москаль, голова Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань розслідування протиправних діянь правоохоронних органів та окремих посадових осіб, посягань на права і свободи, життя і здоров'я громадян під час подій, пов'язаних з масовими акціями суспільно-політичного протесту, що відбуваються в Україні з 21 листопада 2013 року, не мав змоги провести повноцінне засідання через відсутність кворуму. Заступник голови ТСК Олена Бондаренко звинуватила Геннадія Москаля в тому, що членам комісії не роздано жодних документів й залишила засідання. Голова ТСК Геннадій Москаль повідомив, що звернеться до в. о. Президента, Голови Верховної Ради Олександра Турчинова з проханням усунути з посади нинішніх керівників підрозділів силових структур, котрі не з'явилися на засідання комісії.

Як розповів народним депутатам начальник Управління внутрішньої безпеки Служби безпеки Микола Куцаєв, усе колишнє керівництво СБУ, зокрема й спецпідрозділу «Альфа» та інших підрозділів, зникло й нині перебуває «то в Москві, то в Криму». Він зауважив: починаючи з 18 лютого, за наказом тодішнього голови відомства О. Якименка, СБУ знищувала всю внутрішню документацію, яка стосувалася подій на майдані Незалежності.

Водночас Геннадій Москаль розповів про те, що нині затримано 12 осіб спецпідрозділу «Беркут» – це працівники спеціальної роти. З них офіційно затримано троє, з рештою проводять слідчо-оперативні заходи. Він також повідомив, що частина місць, де перебували снайпери, ще встановлюється, а прізвища деяких організаторів масових вбивств ГПУ наразі не може оприлюднити.

ТСК досі не одержало офіційних відповідей на свій запит. У розпорядженні комісії є лише лист із Вінницької області про захоплення ОДА, а також відповідь Мін'юсту, що така організація, як «Правий сектор», не зареєстрована.

Як відомо, ще під час протестів Г. Москаль опублікував інформацію про операції «Хвиля» та «Бумеранг». Присутній на засіданні ТСК заступник міністра внутрішніх справ С. Яровий сказав: у відомстві припускають, що всі документи було знищено.

За матеріалами допитів посадових осіб заперечується і проведення операції «Хвиля».

Г. Москаль також зажадав від представника СБУ пояснень щодо інформації і фото, оприлюднених в американському інтернет-виданні, – де у внутрішньому дворі СБУ 20 лютого перебувають люди зі зброєю та з жовтими пов'язками на руках, яких потім було помічено під час розстрілів людей на Інститутській. На це М. Куцаєв відповів, що за дорученням Генпрокуратури було проведено службове розслідування. Працівників «Альфи» допитали і вони надали письмові пояснення, а всі матеріали розслідування направлено до ГПУ.

Представники МВС і СБУ на засіданні ТСК також повідомили, що місце перебування колишніх керівників міністерства і служби нині невідоме. Зокрема, за інформацією СБУ, попередній голова СБУ та його заступники, а також командир «Альфи» наразі перебувають чи то в Криму, чи то в Росії. А командир «Беркута» також переховується в Криму. Покинули материкову частину України і виїхали до Криму, за даними правоохоронців, також 67 колишніх працівників «Беркута», в основному це представники донецького, луганського і київського спецпідрозділів. Троєх колишніх працівників «Беркута» затримано.

Іван ПЕТРОВ.